

виявлення та розслідування злочинів, але і з метою координації їх діяльності.

Інформаційна сфера відіграє важливу роль у забезпеченні реалізації стратегічних національних пріоритетів України. Для професійної підготовки сучасного фахівця органів національної поліції формування цифрової компетентності – необхідна частина знань, умінь і навичок.

Список бібліографічних посилань

1. Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний» – 2020). Концептуальні засади. Першочергові сфери, ініціативи, проекти «цифровізації» України до 2020 року : проект. URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf> (дата звернення: 28.02.2018).
2. Збитки через шахрайські операції з банківськими картками сягнули майже 164 мільйонів гривень // ТСН : сайт. 01.02.2018. URL: <https://tsn.ua/groshi/zbitki-cherez-shahrayski-operaciyi-z-bankivskimi-kartkami-syagnuli-mayzhe-164-milyoniv-griven-1100430.html> (дата звернення: 28.02.2018).
3. Положення про Інтегровану інформаційно-пошукову систему органів внутрішніх справ України : затв. наказом МВС України від 16.05.2016 № 460 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1256-09> (дата звернення: 28.02.2018).

Отримано 06.03.2018

УДК 376.36:81'23

Дар'я Миколаївна СУПРУН,

доцент кафедри спеціальної психології та медицини

*Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова,
кандидат психологічних наук, доцент*

САМОЗДІЙСНЕННЯ В КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПСИХОЛОГІВ

Розглядається стан професійної підготовки психологів в правоохоронній галузі. Здійснено огляд компонентів професійної підготовки психологів. Розглянуто тенденції розвитку світового суспільства, що зумовлюють істотне посилення уваги до проблеми інноваційного (перетворювального) потенціалу особистості. Запропоновано визначення професійного самоздійснення, що розуміється як одна із найважливіших форм життєвого самоздійснення і характеризується високим рівнем розкриття особистісного потенціалу фахівця в обраній професії. Наведено перелік компетентностей, якими повинні володіти психолог по закінченню навчання. Доведено необхідність застосування особистісноорієнтованого компетентнісного підходу під час підготовки психологів.

Динамізм суспільних процесів обумовлює нові стратегічні напрями перебудови освітнього процесу у вищій професійній школі на шляху до

становлення майбутніх фахівців і в галузі психологічних знань у правоохоронній сфері. При позиціонуванні ментально-філософського бачення сутності складних соціальних процесів з врахуванням запитів життя, що полягає в розумінні істинних пріоритетів розвитку суспільства загалом й держави, зокрема, пріоритетності набуває виховання Людини-особистості, яка консолідує істинні цінності: Життя, Свобода, Гідність, Справедливість, Щастя, Добро, Любов, Здоров'я, Професіоналізм....

Розглядаємо психологію у правоохоронній сфері як інтегровану галузь філософських, біолого-медичних й психологічних знань про природу пізнання внутрішнього світу людини. Саме в особистості психолога сфокусований позитивний результат всебічного спектру корекційно-виховної роботи. Запорукою загального й професійного зростання молодого спеціаліста є виважене залучення до різних сфер його самовиховання засобом формування належного рівня компонентів професійної підготовки психологів, а саме:

Професійно-мотиваційного(сформованість ціннісних орієнтацій; сформованість мотиваційного ставлення до професійної діяльності; сформованість мотиваційного професійного спрямування)

Когнітивно-компетентнісного (системність знань; усвідомленість знань; стійкість знань (оволодіння матеріалом на рівні довготривалої пам'яті з постійним цілеспрямованим, довготривалим їх використанням)

Операційно-діяльнісного (готовність до професійної діяльності: сформованість діагностичних умінь; сформованість змістово-процесуальних умінь; сформованість прогностичних умінь; здатність використовувати набуті вміння та навички при вирішенні професійних завдань)

Результативно-рефлексивного(здатність до самоаналізу та рефлексії, орієнтація на самовдосконалення, саморозвиток через свідому постановку та виконання професійних завдань більшої складності) [2; 8].

Тенденції розвитку світового суспільства зумовлюють істотне посилення уваги до проблеми інноваційного (перетворювального) потенціалу особистості. Все більшого значення для людини, яка ставить нові життєві цілі та здатна їх досягати, усвідомлювати та відстоювати свою індивідуальність, набуває проблема самовиховання та самоздійснення. Саморозвиток й особистісне становлення мають стати життєвими орієнтирами для самої людини – освіта повинна уможливити забезпечення даних процесів і скористатися наданими ресурсами може лише сама людина. Саме тому в сучасній психолого-педагогічній науці загострюється інтерес до суб'єктності людини; відбувається перегляд, переосмислення впливових факторів її розвитку, саморозвитку, що

приведе у перспективі до самоздійснення. Отже, професійна підготовка, зорієнтована на самовдосконалення, спричинить поєднання взаємопов'язаних і взаємозалежних процесів: самовиховання як цілеспрямованої активної діяльності, що направлена на формування і вдосконалення позитивних і усунення негативних якостей, та самоосвіти як цілеспрямованого процесу стосовно розширення і поглиблення знань, удосконалення та набуття відповідних навичок та умінь. Саме такий концептуально-методологічний підхід до здійснення психолого-педагогічної професійної підготовки уможливить максимальне наближення до гармонійного розвитку особистості, що є запорукою самовдосконалення й обов'язковою передумовою професійного самоздійснення на конкурентоспроможному рівні відносно вимог сьогодення. Важливим є виявлення, корекція та формування уявлень майбутніх фахівців щодо особистісного та професійного саморозвитку з метою здійснення ними свідомого цілепокладання й самопроекування. Феномени самовиховання й саморозвитку – це обов'язково внутрішні, мотиваційні процеси, спрямовані на досягнення конкретної мети, як свідоме самовдосконалення через свідому постановку та виконання професійних завдань вищого рівня складності [1; 6].

Перспективність нашого дослідження має допомогти створити для особистості фахівця стійкі смисложиттєві орієнтири у мінливому світі, особистісний сенс професійної самореалізації саме у формі **професійного самоздійснення**, що розуміється як одна із найважливіших форм життєвого самоздійснення і характеризується високим рівнем розкриття особистісного потенціалу фахівця в обраній професії, розвитком його здібностей, взаємопоєднанням із професією, повсякчасною затребуваністю його професійної кваліфікації, широким використанням професійного досвіду та здобутків іншими фахівцями, колегами з даної та з суміжних і дотичних галузей. Розкриємо сучасні тенденції професійної підготовки психологів в правоохоронній галузі, а саме:

- ✓ трансформацію професійної підготовки психологів в контексті інтернаціоналізації вищої освіти;
- ✓ компетентнісний підхід як організаційний механізм модернізації професійної підготовки;
- ✓ креативно-інтелектуальний підхід як передумову професійного та особистісного становлення психолога;
- ✓ раціональне поєднання зарубіжного передового психолого-педагогічного досвіду на царині психологічної освіти із новаторським педагогічним доробком вітчизняних вчених зазначеного профілю.

Сучасна професійно спрямована підготовка психологів – це цілісний процес, система, яка складається з цілого ряду підсистем, кожна з яких виконує свою функцію. Кожен етап навчання має свою специфіку. Ця

специфіка проявляється в методологічному та психологічному планах. У першому – матеріал змінюється за структурою, складністю змісту. Щодо другого – передбачається розвиток компонентів професійноспрямованої діяльності, вдосконалення процесів і операцій мислення, формування професійних інтересів.

Отже, соціально-економічні та політичні реалії сучасного світу, трансформаційні процеси у вітчизняній системі освіти, вимоги до сучасного фахівця та соціальне замовлення ринку праці спонукають до перегляду окремих усталених поглядів на цілі та завдання професійно спрямованої підготовки психологів. Рівень підготовленості психолога повинен відповідати міжнародним стандартам, що дозволить ефективно співпрацювати в глобальному життєвому просторі.

Список бібліографічних посилань

1. Супрун Д. М. Management – a component of psychologists' professional training = Менеджмент – складова професійної підготовки психологів : навч.-метод. посіб. для студентів, слухачів магістратури та практикуючих психологів. Київ, 2016. 250 с.

2. Супрун Д. М. Формування компонентів професійного та особистісного зростання психологів в галузі спеціальної освіти (Тренінг) : метод. посіб. для студентів, слухачів магістратури та практикуючих психологів. Київ, 2017. 86 с.

Отримано 10.02.2018

УДК 378

Віта Іванівна ФИЛИПСЬКА,

*старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
факультету № 6 (права та масових комунікацій)
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат педагогічних наук*

ЗАОХОЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ІНШОМОВНОЇ МОВЛЕННЯВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

*Визначено поняття «заохочення», «мотив», «інтерес», «стимул».
Подано приклади комунікативно-пізнавальних та навчально-пізнавальних
мотивів під час вивчення іноземної мови.*

Актуальність дослідження даної проблеми зумовлена необхідністю пошуку шляхів заохочення студентів до вивчення іноземної мови та створення позитивного емоційного фону на заняттях.

Поняття «заохочення» здебільшого зустрічається в правових та економічних джерелах. Мало-хто з педагогів-дослідників ґрунтовно розглядав цей процес. У контексті аналізу досліджуваної проблеми заслуговують на увагу три підходи до розуміння поняття «заохочення»: метод стимулювання; спосіб впливу; форма винагородження [3, с. 35].